

1898-07-08

AFSENDER

Harald Slott-Møller

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Afsendersted:

Middelfart

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSSKRIFTION

Middelfart 8.VII.98

Kjære Hannover! Been har vel sagt dig, at det var ved at sælge Hammershøjs to Smaating til Hirschsprung, at det lykkedes mig at faa de nødvendige Penge til at klare for mig i Byen – og slippe ud til mit Sommerarbejde. Noget glimrende Resultat var det jo ikke. – Da jeg havde betalt det nødvendige havde jeg halvandet hundrede Kroner at føre med over paa Landet, og ud over en Maanedstid vil de jo ikke kunde strække til. –

Du kan jo vide, at da jeg forhandlede med Hirschsprung gjorde jeg

[2]

alt hvad der stod i min Magt for at faa ham til at bestemme sig, for mit eget Billede "Vinteraften" med de mange Portraitter paa, og det syntes ogsaa som om han ikke var helt utilbøjelig til at erhverve det for 1000 Kr, hvilket han ogsaa indrømmede var overordentligt billigt.

.....

....t Det siges

jo, at han skal være saa sær med ikke at

kunde bestemme sig
endelig[sic] – han bestemte
sig jo i hvert Fald ikke,
trods han virkelig havde

[3]

nogen Lyst.

Da der nu er gaaet
en 3 Uger siden vor Samtale
derom, skrev jeg til ham
forleden Dag, forestillede ham
Billedets gode Sider, saa
godt jeg selv kunde, frem-
hævede hvilken Interesse
de portraiterede Personer
i Tiden vilde forlene det
med, forestillede ham
at her virkelig var
Tale om et Lejligheds-
kjøb, og endelig at det
var absolut nødvendigt
det var for os at faa
noget solgt, om ikke
vi skulde dø. –

Jeg skriver nu dette
til dig for hvis du løb
paa ham og du troede

[4]

det kunde nytte noget,
da at mane ham til
at tage en Beslutning,
jeg har nemlig endnu
intet hørt fra ham.

Men jeg lægger det ganske
i din egen Haand at af-
gjøre om du synes du
staar saaledes til ham
for Tiden, at du kan
berøre det over for ham
og om du tror, at det
kan nytte noget som

helst.
Egentlig har jeg
vel nok sagt ham
alt, hvad der var at
sige om den Sag i
det Brev jeg forl[ed]en skrev
og i vor Samtale og i
Byen, men maaske et
lidet Puf fra en tredie

[5]
Person, hvis Meninger om
Kunst han vurderer og
hvis nære Forhold til
os og Kjendskab til
v.. vor Situation er
ham bekjendt, kunde
faa ham til at tage
den endelige Beslutning,
som vi venter med
meer end Længsel og
Spænding.

Vejret er jo forfærdeligt,
men vi hænger i det
bedste det lader sig gjøre
og naar vel ogsaa trods
... Regn og Kulde et
Resultat, maatte vi
nu kun kunne naa
igjennem.

Med de bedste Hilsner
fra Hus til Hus er jeg din
hengivne
Harald Slott-Møller
vend

[6]
Agnes spørger om
hun maa laane
Rossettis Breve?

Ak! den Post der

skulde have haft dette
Brev med bragte med-
følgende fra Hirschsprung
– Desværre er der vel
neppe meget om hans
"Gjøren hvad han kan"
hos andre – og der
dem – ved Lejlighed.
Hvis du vil og du
tror det kan nytte

[7]

noget, saa prøv at
tale med ham og
i hvert Fald faa at
vide om vi kan
bygge noget som helst
Haab paa "hans Gjøren
hvad han kan"
Jeg maa vel ellers
se selv at komme
over til Kjøbenhavn
– hvad for Resten
vel ikke kan nytte
noget som helst –
Hans Udtalelse til
mig, som han her
henviser til var, at
han maatte begrændse
sig – at der blev ham
tilbudt saa meget,

[8]

sidst nogle Kartoner
til Constantin Hansens
Universitetsdekorationer.
Tag mig nu ikke
ilde op at jeg taler til
dig om disse sørgelige
Forhold. –
Hvis du kommer til
at tale med H, saa

sig ham, at vi jo
baade har Foraaret samt
Agnes Egetrær ved Stranden
og hendes Dr Dagmar
Reli[e]f – og andet
Og hvis han siger, at vi
lever over Evne, hvad han
nok skal have sagt, saa er
det jo for saa vidt rigtigt som
vi over Hovedet lever uden
at have Evne dertil – men
saalænge vi ikke har solgt
og ikke kan sælge de omtalte
Billeder til disse Priser saa kan der dog
[i højre margen:]
ikke bebrejdes os noget!

Middelfart 8. VII. 98

Kjære Hanne! Breen har
vel sagt dig, at det var
med at sæge Hammerskop
to Smaatung til Hirschsprung,
at det lykkede mig at
gaa en nødvenligst Penge
til at se en pa mig i
Byen og slippe ud til mit
Landsarbejde. Men
Glimrende Resultat var
det jo ikke. - Da jeg havde
betalt en nødvenligst
haver jeg havdant herved
Rover at for mig over
den Landet, og ud over
en Maanedstid mig en
jo ikke Renset strækk
til. -
Da Ren er mig, at
da jeg forhandelen med
Hirschsprung gaaer jeg

det hvad der stod i min
magt for at gøre ham
til at bestemmes sig
for mit eget Billede
"Vinterapen" med en meget
Portrættes pose, og det
syntes ogsaa som om
han ikke var helt til-
føjelij til at erholde
det for 100 Kr. hvilket
han ogsaa indrømmede
var overadentlig villigt.
~~Man kan se ham i~~
~~den gamle Billede~~ Det sigs
jo, at han skal være
saa her med ikke at
kunne bestemmes af
endelig — han bestemte
sig jo i hvert Fald ikke,
trods han virkelig havde

naar Leyst.

La an nu i Gaard
en 3 Uer sidan med Lemtas
Armen, skuo is til hem
saldam leg, prestilleen hem
Billards Gaard sidan, saa
gaat is selo Kunder, frem-
koneer hvem Interese
an portraituren Personer
i Tidem naar salene at
med, prestilleen hem
at her nirkelig non
Tale om et Lejsheds-
Riv, af endelig at at
naar absaent nodvendig
at uer for at at paa
naar seest, om ikke
ni skuler at. —

Ja, skriver nu at
til at for Brevskolen
paa hem og an troed

Det skander nyttu neget,
aa at manne kann til
at lare en Prestening,
p kan nemme undne
intet hat pa hann.

Men p ligger det ganske
i din egen laand at of-
gjen om du synes du
stær saledes til hann
for Tiden, at du kan
berde det over for hann
og om du tror, at det
kan nyttu neget som
helst.

Egentlig kan p
vel nok lare hann
alt, hvad du kan at
sige om den Sag i
dit Brev p foren men
og i der samtale ~~og~~
Byen, men maatte et
lidt Puf pa en tredie

Person, hvis Mening er
Kunst kan udderes og
hvis naar Faaes til
og g Kendskab til
~~der~~ der Situation er
ham berjet, Kan
jaa ham til at tage
den endelige Beslutning
Som vi mente med
meer end Længsel og
Spænding.

Vjert er jo forfærdet,
men vi have i det
hele det laan og vi
og naar vel ogsaa hos
~~der~~ Regn og Kueer at
Resultat, maatte vi
nu kun kunne naa
Ujerner.

Med en heftig Udm
pa Has til Has er jo din
Oend
Kongerne
Kand Sato vider

Agnes spørger om noget, saa pibes at
kun man laane Tale med ham og
Rosenhøjts Brev? i hvet Taal saa at
man om ni Kan
— — — — — bygge noget som helst
Al! den Post om Kaa paa skans Gjens
skuel have kept alle hvad han Kan"
Dre med brast med - se selv at komme
fejgaa pa Kinsaspungover til Kijem saen
— Desvare er den vel — hvad for Resten
neppe noget om hans vil ikke Kan noget
"Gjens (vad han Kan" noget som helst —
"no Andet — og des - Hans Udtaale til
dent - med Lejlighed. henviser til nav, at
Kis du vil og du kan maaten begynde
tro det Kan noget J. — at der blev ham
tilbaat saa meget,

deat nøget Kartouche
til Constantin Hansens
Universitetsakademi.

Ja mig nu ikke
då op, at jø læn til
j om Aine sågelig.
Fornæd -

Uvis om kommer til
at læn med H, saa
sig ham, at vi jø
baade heri Foucault sand
Agnes Eytien med Stauder
og hendes De Sagmar
Relig - og andet

J hvis han siger, at
blever over Eone, ved han
nok skal have sagt, saa er
at jo for saa vist rigtigt som
ni over Foucault lever uden
at have Eone dertil - men
saa længe vi ikke har sagt
og ikke kan sige de omtalte
Billeder til Aine Pisen saa kan den

ikke bebrøges